

Äiteen kirjoittama elämäkerta lyhentämättömänä perheen perustamisen 50-vuotisjuhlaan ('Kultahääjuhlaan') 18.4.1987

”Tässä on meidän elämäkerta lyhykäisyydessä:

Noin 5 vuotta seurusteltiin. 24.12.1936 menimme kihloihin.

4.4.1937 oli Vienon ja Köpin ja meidän häät yhdessä.

Juhani syntyi Rantalopella 1937. Isä oli harjoittelijana Ilmajoen asemalla, josta sai komennuksen Kovjoen asemalle kesäksi 1938. Siellä olimme Juhani ja minäkin. Sieltä tulimme takaisin Rantalopelle. Isä sai paikan Seinäjoelta, ylim. asemamieheksi. Sinne muutettiin Kalliolle 1938.

Tapani syntyi samana vuonna. Ilmari syntyi 1940. Talvisodan aikana minä olin poikain kanssa sotaa paossa Kalliomäessä. Rautatieläisten ei tarvinnut sotaan. 1941 isä sai vakinaisen asemamiehen paikan Ilmajoelta. Tänne muutettiin 'Pikkutuvalle' samana vuonna. Siellä syntyi Anna-Liisa 1942, Heleena 1943, Heikki 1944, Erkki 1946 ja Veli 1947. 1949 muutettiin Rantalopelle, kun äiti jäi yksin, 'Hemppu' kuoli 1948. Siellä syntyi Pekka 1950. Sitten muutettiin Marttilaan, kylläkin puolivalmiiseen. Täällä syntyi Lasse 1952. 1953 isä pääsi Seinäjoelle junamieheksi. Isällä oli siellä kortteeri. Jouko syntyi 1954. 1956 isä pääsi Pietarsaaren konduktööriksi. Sinne muutettiin 1956 alussa. 1957 keväällä muutettiin taas Marttilaan, koska isä sai Seinäjoelta konduktöörin paikan, kun Pietarsaaresta vähennettiin miehiä. Sitten kului vuosia. Jukka syntyi 1959. 1964 minä olin hoidattamas struumani Hesas Diakonissalaitoksella.

Isä oli töissä vuoteen 1972, jolloin jäi ansaitulle eläkkeelle. Sitten hän alkoi rakentaa lisärakennusta, toivossa nauttia mukavuuksista eläkepäivillä, joita ei hänelle kuitenkaan Luoja suonut, vaan otti isän taivaan kotiin 20.11.1973.

Kaikki lapset on 'lentäneet pesästä'. Joka päivä iltarukouksessa jätän kaikki lapset perheineen ja itseni Taivaan Isän huomaan.

Yksin täällä nyt elelen onnellisena, kaikesta huolimatta.

Marttila 30.1.1987 Äityskä”